

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

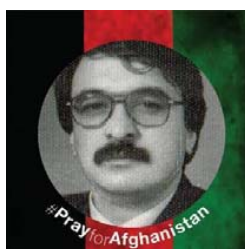
AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

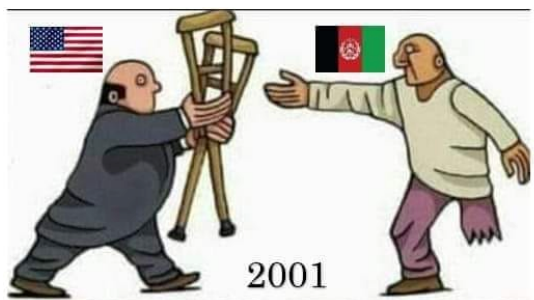
afgazad@gmail.com

داکتر محمد کریم فارغی- استرالیا
۲۸ اکتوبر ۲۰۲۱

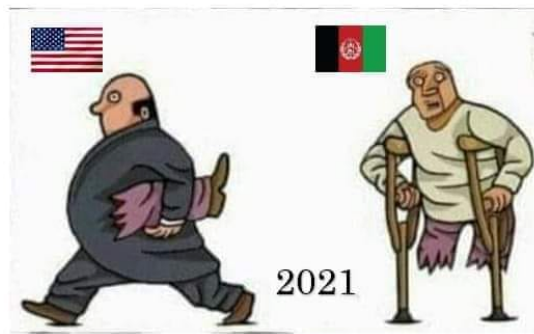
داکتر محمد کریم فارغی

مسئولیت اساسی وضعیت کنونی متوجه امریکا و شرکایش است

Poor Afghanistan!

It has neither patriotic people, nor good neighbors, nor foreign friends!

وضعیت سیاسی- اجتماعی و اقتصادی در کشور نهایت نگران کننده و آسفار است. متأسفانه چشم داشتن به کشور های خارجی که خود عامل این وضعیت هستند تکرار اشتباه بیست سال قبل خواهد بود. بیست سال قبل اگر حاکمیت طالبان توسط امریکا و شرکایش نابود نمی گردید، امکان آن وجود داشت که امروز یا مردم مانند طالبان می بودند و با جهل و وحشت آراسته می گردیدند، و یا طالبان با مردم تعامل می کردند و تجدید تربیت می شدند و با ارزش های مدنی و انسانی مجهز می گردیدند. تعامل با مردم جهان باعث می گردید تا وضعیت اقتصادی و اجتماعی مردم به تدریج بهتر می شد. انسانهای بیگناه سر زمین به واسطه مادر بم و بم های خوشه ای امریکا قربانی نمی شدند و هزاران سرباز و فرد ملکی به وسیله ماین های کنار جاده طالبان نابود نمی شدند .

اکنون مسئول تمام این ناهنجاری ها امریکا و شرکایش هستند، آنها سنگی را که زور شان نکشید بر سر مردم ما زدند و رفتند .

عزیزان سخفانی را آراز کرده بودم ولی بنابر ضرورتی که پیش آمد نتوانستم تکمیلش کنم. سخن از بحرانی شدن اوضاع است، کمبود منابع داخلی از یکطرف و سوء مدیریت از جانب دیگر مانند دندانۀ اره ملت را در کمتر از معیاد متوقع نیم جان کرده است. نکته ای که می خواهم مطرح کنم ابتداء متوجه کدر هائیست که در بیست سال گذشته بیشترین منابع خارجی را به نام معاشات سوپر سکل و سفر های بی شمار به دور دنیا به خود اختصاص داده بودند و امروز مانند پشک های که بروت هایشان قطع گردیده باشد، توان خیز زدن از یک مانعۀ کوچک را ندارند. ثانیاً قابل یاد آوری می دانم که منابع تخصیص یافته برای اردو و سایر ادارات به شمول معاشات در سیستم بانکی کشور شامل نشده بود و این عمق استعمار زدگی و حقارت دستگاه فاسد به نام به اصطلاح دولت را حکایت می کند. در مدت بیست سال گذشته آنچه کدر های ملی که صاحب دوکتورا و ماستری خود شان را جا زده بودند و ملت و کشور را منت می گذاشتند که برایشان گویا کار می کردند، قادر نگردیدند و یا شاید بنا بر فساد گسترده جرأت نتوانستند که از بادار هایشان بخواهند که سیستم بانکی و پروسس مالی حجم وسیع از مبادلات پولی را در داخل کشور ممکن بسازند. پول های مصارف دولتی هفته وار پس از طی یک مرحله پیچیده در حالی که چندین به اصطلاح بروکر را سیراب می کرد، داخل حساب بانک مرکزی می شد. این وضعیت عامل اصلی بحران فعلی است. در ایجاد چنین وضعیتی مستقیماً مقامات امریکائی و شرکایش دست داشتند ولی هرگز مسؤولیت مفسدان اداره پوشالی کابل را مردود ساخته نمی تواند.

راه حل بحران انسانی را باید با مساعی نخبه گانی که بیست سال پول های بی حساب از نام ملت ما را خوردند، نمایندگان ادارات ملل متحد و سازمان های بشری قسمی تنظیم نمایند که بخش های خدمات صحی، تعلیم و تربیه، راه ها و ترانسپورت به کلی از بدنه سکتور دولتی جدا ساخته شود و با تشکیل جداگانه و سیستم مالی منحصر به خود اداره و کنترول گردد. دولت منحصی ناظر و یکی از همکاران پروژه فقط یک نماینده بدون صلاحیت در بخش مدیریت پروژه معرفی نماید.